

ACC. N:R M. 9953: 1-8.

Landskap: Blekinge Upptecknat av: Gerda Larsson
 Härad: Östra Adress: Kestorp, Rådeby
 Socken: Rådeby Berättat av: Densamma
 Uppteckningsår: 1946 Född år 1888 i Rådeby

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Namn och smäbarnslekare. s. 1-4.
 Vaggvisor. s. 5-6.
 Leksaker. s. 7-8.

LwF. 53.

Skriv endast på denna sida!

Landskap: Blekinge Upptecknat av: Guda Benson
 Härad: Ostra Adress: Restarp Rödby
 Socken: Rödby Berättat av: d. s.
 Uppteckningsår: 1946 Född år 1888 i Rödby

Fråga om ramsor vid lek av kura-
 gänna, som användes i min barn-
 dom har jag nog glömt en del, men
 ja skall återge några här. Enom,
 benom, knapp du slapps. Enna
 benna, rockerserna, rosering
 höj omkring, eft, aft uti. Appel
 päppel, pion, paron, skatan säis
 på tallkvist, han sa en, han
 sa tu uti ska du vara nu.
 Numera användes de i fråge-
 litar omnämnda. Ok. Dale, daff.
 mfl.

Skriv endast på denna sida!

Småbarnslekas! Sho, sho, lilla foten
vilket röm sitta bäst antingen de, eller
de. Men slog tår med handen under
barnets fot, samtidigt som man
sa sho, sho lilla foten, så
tog man först i stolen, sedan
fästare man till listan, då
man utropade, detta lilla röm
sitta aldrig bäst. En annan lek
rida ränka, man rita barnet gende
på knät, under det man gysade
upp o ned samtidigt som man
sjöng. rida, rida ränka, hästen
hute blanka, vad skall vi rida
till en liten grigo, vad ska hon
heta Anna Magasta, den tjorha, den
feta. När vi kom dit var där ingen
hemma utom en grumma som

2/
satt i en vasa, spann på en
tråd, lade sin dotter att spinn,
spinn, spinn dottern min,
dottern spann, Tjarna ronne
men aldrig kom fisken fram.

Borra, borra juläpple.

Man smät händerna löst, såe den van
på varandra, så många som skulle
vara vid om lekens. Sedan var
det en som skulle "borra", den
sätte då pekfinger i "översta äpplet"
(handen) under det man så borra
borra juläpple, och fortsatte sedan
tills alla "äpplen" var borrade.
Då frågade den som borrad, vem
tog äpplet, svar, för i kvarnen,
vem tog kvarnen, malde mjöl,
vem tog mjölet, bakte kakor.

3/

ven tog kakorna, alla korpar
och bråkar, den som först talar
ska ha en kring, kong, kån-
i mun. Efter detta blev det alldeles
tygt bland de lehande, och alla försökte
än så länge som möjligt hålla
sig tygta, det hände sig de kunde
hålla sig så där tygta en hel timma,
men så med ens var det någon
som talade, och då blev det ett
fästigt väsen, alla samledes omkring
den som talat först, men det blev
ju inte fästigt för denne, han
fick ju inte det utlovade, utom
man försökte stoppa en pryggs.
Tass i munnen på honom,
så var leken slut.

Vaggnisar sjöngs mycket för i tiden.
Barnen fick då ligga i vagnor, och
man sjöng då de skulle sova,
och till och med under det barnet
sov sjöng man vagnisar. Jag
skall återge några från min
egen barndom, samt några
från mina egna barns barndomstid.
Vysa mamma till Petrus Johan
Bävern o. hoar, qvisen o. soan
Färet o. lammet och boaggen.

Pulle han hade en liten gullvagn
I vilken han sjöls skulle åka
Han hade en liten gullspish i hand
Och där så många han nåkar.

5/

ACC. NR. M. 9953:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

När jag var liten och inte kunde sova
gick jag i skogen och gjorde mig en kaja
och belöv. och behöv det hade jag till tak
Hänsak och vetebröd, det hade ja tummat.

Här några som jag sjöng för
minns egna barn.

En ska lilla dahan sova
En är hon så trött, så trött
Mjuka bädden vill ja lova
Liljeläkt som sovi
Lahan renna kuddar lora
Allt så fint o nätt ah söv.

Lilla bror får inte staja
Inn jama hisse du
Gadda lagom pappagajja
Älsk gull ska sova nu.

Modern hypotetiskt barn. Men till
avsked var det ej beaktligt att barnen
lyste sina föräldrar. Spåga om barn-
läsningar, till exempel s. k. "murrböcker"
då tillgick så att man skapade en träd-
vulle på mitten, som sedan fjänsades till
så de blev spetsiga, det kunde bli två stycken
murrböcker av en trädvulle, sedan skapade
man till lagom stora pinna som rullas
i trädvulleklotterna, och spetsades till så
de blev tippiga, sedan var murrboken
färdig. Då tog man den mellan
tummen o pekfingeret och murrade
till så den kom i rörelse, var de
riktigt välgjorda kunde de mura
en lång stund, till fröjd för barnen.

ACC. NR. M. 9953: 8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

En annan lek sak kallad säggubbe
den tillverkades av en tunn brödlapp
10x15 som arrundades i ena änden
så den liknade en gubblurud, i
andra ändan skar man ut så
att den liknade två ben. På gjordes
en hål ett stycke nedan för hu-
vudet, i vilket man satte en
mjuk vidja, helst av vide eller
sölg. Redan satte man en kån
sta så polalis i nedersta
ändan av vidjan, samt plasmade
"gubben" på kanten av köksbordet
och satte nedan "gubben" i rörelse
så att den geyprade upp o ned
den föreställer på så sätt en
säggubbe.